

הבמה לספרות ולתאטרון

מאת אהרן צייטלין

ד כ ו ת ו ש ל כ ו ש ו ר ד ר

(להופעת "בל כתבי ש. שלום")

(בהוצאת "במה")

כונן "המחבר" הוא אהרן צייטלין (צורף) שחינוך והוראה. המחבר חיבר ספרים רבים על תולדות התאטרון בארץ ישראל.

על שיבה של אהרן צייטלין רחוקה מלהיות פשוטה. הוא חיבר ספרים רבים על תולדות התאטרון בארץ ישראל. הוא חיבר ספרים רבים על תולדות התאטרון בארץ ישראל.

במקומה של "המחבר" עומד ספר "בל כתבי ש. שלום" שהוציא לאור הוצאת "במה". הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל. הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל.

הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל. הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל. הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל.

הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל. הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל. הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל.

הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל. הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל. הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל.

ש. שלום

הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל. הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל. הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל.

הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל. הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל. הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל.

הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל. הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל. הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל.

הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל. הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל. הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל.

הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל. הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל. הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל.

הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל. הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל. הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל.

הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל. הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל. הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל.

הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל. הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל. הספר מביא לנו את תולדות התאטרון בארץ ישראל.

דמותו של משורר

(סוף מעבוד ד')

החיים והמות. העלייה בסולמו של יעקב (הדברים מתחייבים לאמור בשיר של שלום: "אני כולם יעקב לי עמ בערומה" וכו' — א.צ.), שהיא ירידה וצלילה לתוך המוות האני והסתמי היא הסמליה על האל התהאדם על יתאדם האדם הורש את מקומו של האל החלין החילון בספרותנו החדשה הגיע לשיאו דווקא ביצירה הפותחת לפנינו טראנס צנדאטיות חדשה שהיא למעשה שם הממה וצלילה לתוך מעיינות האני.

עד כאן אין כבוד קוראנו יודע כי מה שהיה קדושה אצל האבות בעשה עיריה בני הכונים וכי קוטל על השירה לחזור אל הקדושה הורה שאחידוש ושחורה זו שבסילתאנה קשה לקריעתים סוף חדשה קוראנו הוגבר הוא גם איש המאוסה הרליגיוזית. רי אינו יכול מההנה בשית אינו יכול ואינו רוצה לקבל החליפה אלונים מודרניים.

במקרה זה נפגש אני עם קוראנו וייל מבין לרוחו ומסכים עמו בהחלט: שום החליפה אלונים לא יועילו ולא יצילו, באין אלונים אישי טראנסצנדנטי אין אישיות אין אדם, אין פתרון יש המוות בלבד, אבל "יהאדם" של ש שלום אינו אלא גשן מוטעה של הסבר להרעשה פאראפסיכולוגית דקה כזה ועמוקה המפצלת אותו כל ישרו — הרעשה פציאונה של האחר על הדיוקן השני, זה שצא אותו בקרבו ק. ג. יונג זקרא לנו האני מספר 2, ודאי שאר זה אחר אינו "יהאדם"; כל אי זה ענין על "יהאדם" אינו מצוי אלא במיתוס המצרי מכאן ובארץ הם גילויי תרבות שילהותית (*). עיפרטם במאמר פרוץ קוראנו, מכאן אותו אחר, אותה אישיות בתהולין שאין החוקים הרגיליים תומכים בה יודעת לצאת ולח*

(* שילהות — בהוראת עייפות ובהוראת אחרונות גם יחד. המלה מצויה ברמב"ל.

זר (בפואמה הדראמטית שלי, זה שיבה לזכרון יעקב" היא מכונה: האני הנוצא), וכשהוא יוצאת זא" בה חזרת אל האני האמפירי, אנו אומרים: פלוגי בן פלוגי הלך לעולמו כלומר, האחר קם והלך. כשהאישיות האמפירית חולה ופזר על האישיות בתהולין כמחלה כשדית, כאיבת ומולקמת (תופעה המזיקת בפאראפסיכולוגיה), אך בעצם היא הציגה אל הסראנס צנדאטיות האלגורית אל האלונים.

ואין כאן מקום להאריך. חזר אני אצל שלום ואומר כי יודע שירו גם את האלונים עצמם אך מבחינת הטהה איכות כלפי עצלה, שהיא הגדרה הדיאלקטית האמיתית מאדומעולם, ואם מי בחינת התפילה והוד שבתה, יהא אדם" היא גם שכתבה — בסודר הניגודים העלה — את השורה שכולה רגש של המנעה רליגיוזית:

אין האדם אלא יצור עליזואני (אנטיגון) "כסר הי רוצה" (תשב"ה, עמ' 59)

סוד הניגודים פועם גם בשירתו הלאומית של שלום. בסוד הניגודים נחשב המוות העמוקים: "עבדהעולם", "מטרתהעם", "אדמה" ושירי קומפוזיציונאל לי על שלום הם לעתים גם שירי יאשריצאל, הוד שכתבה את היסגורהקומפוזיט הנספר, העולה סמבולישטית: "יום חדש" היא גם שכתבה דברי יגון תמידי על המהות בתקופת התקופות.

היאק הניגודים, ניגוד עליית וירידה, הם יצושים את שיריה של שלום חסיבה אחת, את הפדות, אין שיריהמשקל, לכן את החיפון של הדבית השניה של "האחר", מוצא על שלום בשיר עצמו, אך אמונתו בספרות, ביצירה הספרותית — כאילו יש במוחה של ספרות לגאול — היא בעצם אמונתו במה הרפואה העצמית הנמצאת לו תוך שיריו, אין רפואה עצמית זו נחבת מיד השיר אלא למשורר גדול, משורר מוחות, דה, שלום משורר גדול הוא פשוט לעצמו ולעמו משורר בכל רגע ושטית.